on se teie ende sû!" wastas tallupoeg, — „minnu naene on sedda wõid mo omma silma al, teie wiimse seebi järrel ûlleskalunud!"

Kaks last seisid ühhe pildi ees, kus Adam ja Ewa ollid üllesmalitud parradisi aedas. „Missuggune on nendest mees?" küssis pisuke õdde omma wenna käest. — „Ah, kuidas minna sedda pean teadma? neil polle jo rided selgas," wastas wend.

Üks tallopoeg kes esmaspäew hommiko kell poolnelli omma perret üllesärratas.

„Oh teie peateud, kas teie ei sa pessast wälja, tunnahome on jubba kesknáddal ja siis weel paar päiwi, jubba jälle pühhapäew, ja teie polle weel jalgagi ligutanud, oh teie päewa wargad!"